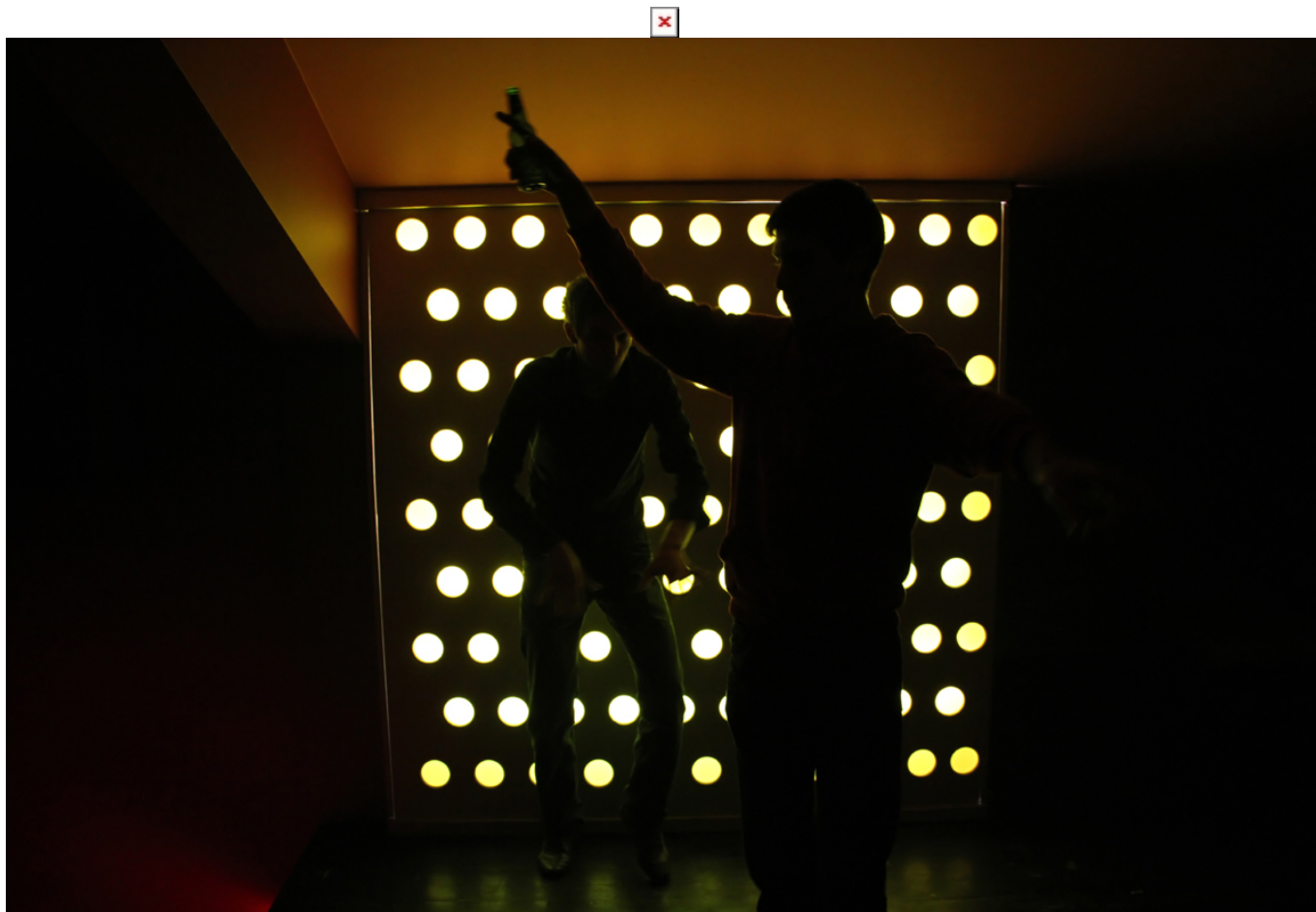

Nakon što sam nekoliko dana proveo u Opatiji i pozdravio se sa bliskim ljudima, trebao sam se vratiti u Šibenik 25. 02. na predzadnje predavanje programa za stručno usavršavanje za zanimanje maslinara. Pošto sam prije toga već dvadesetak dana proveo u Šibeniku s velikom željom da pohodim neki događaj elektronske glazbe - party - i plešem do zore, a za to nisam imao priliku, odmah sam se informirao da li će se što takvo dogoditi u slijedećih nekoliko dana.

Moja su se nadanja ostvarila: Otvorio sam Jutarnji list, kojeg inače nikad ne čitam, a tamo, kao da samo mene čeka, stoji najava dvostrukog rođendanskog partya dvojice lokalnih DJa - Edy C.a i Eggya - koji se održao odmah drugi dan, u subotu, u klubu Makina Exit u Vodicama. Njih su dvojica oko desetak godina u ovom poslu kao i ostali koji su s njima nastupali tu večer tako da je događaj obećavao puno.

Subotnje jutro sam proveo s *Udrugom Šibenik grad djece* pomažući im u čišćenju tvrđave sv. Ivana, a poslije sam s majkom istraživao šibensko zaleđe između Drniša i Skradina. Dio sam subotnje večeri također proveo s majkom, a onda je ona otišla spavati i meni posudila svoj autić. Ja sam se odvezao do Vodica. Nisam zapravo znao ni gdje idem, ali to me nije zabrinjavalo. Slijedio sam prometne znakove i non-stop vrtio radio stanice u nadi da ću

pronaći glazbu koja će me pripremiti za ono što me čeka - moj trud je bio bezuspješan.

Vozeći se, sinula mi je ideja da organizatorima na licu mjesta, na samom ulazu u klub, predložim da mi ne naplate upad, a da ću im ja posnimiti event i o njemu nešto napisati. Ideja je grunula kao grom iz vedra neba kao što sam i ja izustio te riječi izbacivaču. Iako sam bio skeptičan i premalo samouvjeren, bio sam potaknut nedavnim osobnim tehničkim napretkom od analognog do poluprofesionalnog digitalnog fotoaparata koji mi je omogućio daj taj posao obavim puno lakše nego do sada.

Na ulazu me dočekaao izbacivač, kojega bih radije nazvao mali od upada jer je izgledao premlado da bi radio taj posao. Na moje opće čuđenje, njegova su gostoljubivost i uljudnost nadmašivale sve moje dotadašnje susrete s ljudima te profesije. Pozvao je svoje nadređene s kojima sam se upoznao i razmjenio kontakte. Oni su me bez previše oklijevanja propustili u klub čiji su zidovi obojeni u crvenu boju podsjećali na već ustaljene slike Pakla, a povremeno su ga razotkrivale zalutale zrake visokokvalitetnog lightshow-a.

Bilo je oko ponoći kada sam ušao u klub. S moje lijeve strane mogao sam primjetiti zatvoren šank, nekoliko separea i stepenice za gornji kat dok je s moje lijeve strane divljao lightshow uz zvukove koje je slagao *Juri Paik*. Ispred njega nalazio se plesni podij, koji je bio dopola

ispunjen, a nasuprot njemu drugi šank, koji je radio. Ubrzo me ulovio jedan od resident Dja s kojime sam pričao neko vrijeme. On me je odveo u kratko razgledavanje kluba pa onda nisam skoro niti uspio primijetiti i okarakterizirati stil koji je prevladavao u Jurijevoj glazbi, ali sjećam se da mi svakako nije smetao..

Makina Exit Club se nalazi u samom centru *Vodica*, a Vodice su inače izuzetno turistički grad. Klub radi cijele godine, a ljeti malo intenzivnije. Organizacija ovakvih događanja na ovakvoj lokaciji inače se kosi s turističkom vizijom moga grada - Opatije, pa sam o istome upitao svoga vodiča. Međutim, na moje oduševljenje, mladi Vodičani u svome radu i svome gradu imaju potpuno podršku zajednice i nitko se ne buni. Dapače, zajednici je drago što mladi imaju posla, rade ono što vole i pritom se dobro provode. Ljeti ovaj klub zapošljava oko 50 ljudi, a turisti se imaju kamo zabaviti.

Nakon Jurijskog nastupa je jedan od slavljenika - *Edy C.* Njega sam slušao s većom pažnjom.

On je krenuo malo agresivnije, što mi je uvelike pasalo, ali nije uspio održati tu razinu žestine kroz cijeli svoj set pa me je na kraju malo razočarao, ali ipak mu je bio rođendan pa mu je sve oprošteno. Međutim, drugi je slavljenik - *Eggy* - iskočio iz koncepta jer njegov je nastup bio najžešći od svih, ali ipak je uvelike podignuo atmosferu u klubu te se za vrijeme

njegove izvedbe čulo najviše odobravajućih uzvika i zviždanja. Njegov je stil bio dosta tvrd i nepopustljiv - techno u svakom slučaju. Nije mario što publika želi čuti već je furao svoju briju bez obzira na mišljenja i u potpunosti zaslužio status umjetnika. Ljudi, sretan Vam rođendan (s debelim zakašnjenjem)!!! Nastavite s radom! Party su skončali, čini mi se, negdje oko 6.00 h resident dvojac *Soundlab*, koji su po mom ukusu bili najbolji. Njihov je izričaj vrlo moderan i također je iskakao iz koncepta - mekani house, čije vibracije učine da levitiraš pola metra iznad zemlje, lagano je smirivao strasti, samo su razvučeni prijelazi razbijali spokoj i nanovo razbuktavali strasti. Iako su bili najavljeni, *Schevu* i *Azteca* uopće nisam čuo.

Plesni se podij cijelu večer nije do kraja ispunio tako da nije bilo prevelike gužve, ali atmosfera je non-stop bila odlična. Cijelu sam večer primijetio samo jednoga izbacivača, a usprkos tome nijedan se incident nije dogodio. Posebno me oduševila djevojka koja je okolo skakutala s zviždaljkom u ustima - tako nešto nisam već duže vrijeme doživio. Svi koji su angažirani u provedbi ovoga događaja pokazali su izuzetnu profesionalnost i gostoljubivost i nemam im što zamjeriti - upravo suprotno, želim im zahvaliti: Hvala Vam od srca!

Nikica Karas